

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6S/15/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8020200139
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Tobiašová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8020200139.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Tobiašovej a členov senátu JUDr. Marianny Hirkovej a doc. JUDr. Petra Molitorisa, PhD. v právnej veci žalobcu Rímskokatolícka farnosť sv. Michala, Šarišské Michaľany, M.R.Štefánika 21, Šarišské Michaľany, právne zastúpeného Sýkora - advokátska kancelária, s.r.o., Murgašova 3, Košice proti žalovanému Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky, sekcia výstavby, Námestie slobody 6, Bratislava, za účasti Slovenská republika - Slovenská správa ciest, Miletičova 19, Bratislava, zastúpená Investičnou výstavbou a správou ciest Košice, Kasárenské námestie 4, Košice o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného zo dňa 15.01.2020 č. XXXXX/XXXX/SV/XXXXX, na základe správnej žaloby takto

rozhodol:

Žalobu z a m i e t a.

Náhradu trov konania účastníkom n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

I.
Zhrnutie napadnutého rozhodnutia žalovaného

Žalovaný napadnutým rozhodnutím zo dňa 15.01.2020 číslo XXXXX/XXXX/SV/XXXXX podľa § 59 ods. 2 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Okresného úradu Prešov, odbor výstavby a bytovej politiky č. A./XXXXX/XXXXXX/ŠSS-DA zo dňa 07.11.2019, ktorým prvostupňový správny orgán konajúc o návrhu SR – Slovenská správa ciest, zast. Slovenskou správou ciest, IVSC Košice (vyvlastniťel) na základe výsledkov vyvlastňovacieho konania rozhodol tak, že vyvlastnil vlastnícke právo k pozemkom KN-C parc. č. XXX/XX, B. XXX/XX, B. XXX/XX, B. XXX/XX, B. XXX/XXX zapísaných na LV č. XXXX v k. ú. C. D. na ťarchu vlastníka Rímskokatolíckej cirkvi, farnosť sv. Michala, Šarišské Michaľany v prospech vyvlastniťela vo verejnom záujme podľa zákona č. 282/2015 Z.z. o vyvlastňovaní pozemkov a stavieb a o nútenom obmedzení vlastníckeho práva k nim a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o vyvlastňovaní) v spojení s § 17a zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách pre uskutočnenie stavby „I/68 Sabinov, preložka cesty“.

Žalovaný ďalej uviedol, že prvostupňový správny orgán určil finančnú náhradu za vyvlastnenie pozemkov podľa § 4 ods. 3 zákona o vyvlastňovaní na základe znaleckého posudku č. 35/2018 zo dňa 20.08.2018 vypracovaného Ing. E. F. znalkyňou v odbore stavebníctvo, odvetvie pozemné stavby, odhad hodnoty nehnuteľností ev. č. XXXXXX.

Ďalej konštatoval, že žalobca (aj odvolateľ) podal odvolanie proti prvostupňovému rozhodnutiu pre podstatné porušenie ustanovení o konaní pre orgánom verejnej správy, pre nesprávne právne posúdenie veci, pre nepreskúmateľnosť, nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov, pre nedostačujúce zistenie skutkového stavu. Navrhoval zrušenie rozhodnutia v plnom rozsahu, resp. v prípade potvrdenia výroku I. navrhol zmenu rozhodnutia v časti II. výroku tak, že prizná vyvlastnenému náhradu za vyvlastnenie vo výške 14,74 EUR/m² s DPH.

Žalovaný následne citoval § 2 ods. 1, 2, 3, § 4 ods. 1, 3 zákona o vyvlastňovaní, § 17 ods. 2, § 17a cestného zákona a konštatoval, že prvostupňový správny orgán zistil splnenie podmienok pre vyvlastnenie. Poukázal na priebeh administratívneho konania, konkrétne oznámenie začatia konania listom zo dňa 12.04.2019, stanovenie ústneho pojednávania na deň 17.06.2019, oboznámenie účastníkov o možnosti podať námietky voči vyvlastneniu najneskôr pri ústnom pojednávaní a o neprihliadaní na námietky uplatnené neskôr. Uviedol, že z ústneho pojednávania bola vyhotovená zápisnica zo dňa 17.06.2019, pričom odvolateľ uplatnil námietky a zároveň predložil znalecký posudok č. XX/XXXX. Na základe toho bola znalkyňa G. E. F. vyzvaná na podanie odborného vyjadrenia/vysvetlenia namietaných skutočností. Dňa 19.09.2019 bolo prvostupňovému správne orgánu doručené vyjadrenie znalkyne, ktorá zotrvala na záveroch svojho znaleckého posudku č. 35/2018. Účastníci konania dostali možnosť vyjadriť sa k podkladom pred vydaním prvostupňového rozhodnutia. Odvolateľ sa vyjadril k odbornému vyjadreniu znalkyne. Následne bolo vydané prvostupňové rozhodnutie.

Žalovaný poukázal na verejný záujem, ktorý bol predmetom dokazovania v danej veci, ktorý sa skúma vo vzťahu k zákonom umožnenému účelu, ten musí tiež existovať a musí byť vo verejnom záujme a musí prevažovať nad oprávnenými záujmami existujúcich vlastníkov. Popísal, čo zohľadnil prvostupňový správny orgán v súvislosti s plánovaným účelom vyvlastnenia, ktorým bolo uskutočnenie stavby „I/68 Sabinov, preložka cesty“, pričom konštatoval, že navrhované opatrenia sú v súlade s územnoplánovacou dokumentáciou príslušného stupňa. Zohľadnil tiež, že na uvedenú stavbu bolo stavebným úradom mestom Sabinov vydané územné rozhodnutie o umiestnení stavby č. XXXX/XXXX-XXX/E. zo dňa 20.07.2009, ktorého platnosť bola predĺžená rozhodnutím č. XXXXX/XXXX-XXX/JU zo dňa 06.06.2012, č. XXXX/XXXX-XXX/F. zo dňa 30.03.2015, č. XXXX/XXXX-XXX/F. zo dňa 05.03.2018, čím bol vo vyvlastňovacom konaní preukázaný súlad s cieľmi a zámermi územného plánovania podľa § 2 ods. 2 zákona o vyvlastňovaní.

K odvolacím námietkam ohľadom rozsahu vyvlastnenia a požiadavke v zmysle § 2 ods. 4 zákona o vyvlastňovaní rozšíriť vyvlastnenie aj na pozemky KN-E parc. č. XXXX H. XXXX žalovaný ako odvolací orgán uviedol, že im nebolo možné vyhovieť, pretože predmetom návrhu na vyvlastnenie a teda aj konania sú pozemky registra „C“ v podiele 1/1 v celom rozsahu ako boli novovytvorené z pozemkov KN-E č. XXXX a KN-E č. XXXX, ktoré nie sú predmetom vyvlastňovacieho konania. V nadväznosti na to s poukazom na § 2 ods. 4 zákona o vyvlastňovaní uviedol, že vyvlastňované sú celé novovytvorené parcely registra KN C, pôvodné parcely sú v registri KN E, preto vyvlastniť aj tieto celé parcely registra KN E č. XXXX a XXXX, by bolo v rozpore so zákonom, navyše vyvlastňovacie konanie je návrhovým konaním a správne orgány sú viazané predmetom návrhu na vyvlastnenie.

K odvolacej námietke ohľadom nedostatočne zisteného skutkového stavu a nesprávneho právneho posúdenia veci žalovaný argumentoval, že prvostupňový správny orgán sa námietkami zaoberal. V tejto súvislosti uviedol, že prístup k predmetným parcelám zostal zachovaný ako doteraz. Nebolo preukázané, že by vyvlastňovaný nemohol užívať zostávajúce časti predmetných pozemkov, resp. že by ich mohol užívať len s neprímeranými ťažkosťami. Navyše k námietke odvolateľa k povinnosti prvostupňového správneho orgánu zabezpečiť vypracovanie znaleckého posudku zdôraznil, že dôkazné bremeno zaťažovalo odvolateľa, ktorý bol povinný predložiť znalecký posudok, ktorým by preukázal budúcu využiteľnosť predmetných pozemkov, ktoré žiadal navyše vyvlastniť. Žalovaný zopakoval, že neexistovala žiadna zostávajúca časť pozemku, a tak nebol dôvod na takýto postup.

K námietke odvolateľa smerujúcej k výške poskytnutej náhrady uviedol, že posúdenie relevantných skutočností prvostupňovým správny orgánom bolo v súlade so zákonom a na základe znaleckého posudku vyvlastniteľa, pričom s nárokom na vyššiu náhradu odkázal odvolateľa na súd bez prerušenia konania. Dodal, že žalovaný ani nie je príslušný na preskúmanie výroku o výške náhrady za vyvlastnenie vlastníckeho práva, aj preto bola táto námietka nedôvodná.

Záverom skonštatoval, že výrok prvostupňového rozhodnutia korešponduje s jeho odôvodnením, v ktorom sú dostatočne zhrnuté všetky skutočnosti, ktoré boli podkladom pre výrok rozhodnutia, pričom nezistil nesúlad rozhodnutia ani konania so zákonom.

II.

Argumenty žalobcu v podanej žalobe

Žalobou doručenu správny súdu dňa 21.02.2020 sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného i prvostupňového rozhodnutia Okresného radu Prešov, odbor výstavby a bytovej politiky zo dňa 07.11.2019 a vrátenia veci na ďalšie konanie.

Najskôr uviedol podstatný obsah prvostupňového rozhodnutia, výrok napadnutého rozhodnutia žalovaného. Ďalej uviedol, že podal správnu žalobu z dôvodu podľa § 191 ods. 1 písm. d) až g) SSP.

Pokračoval zhrnutím skutkového stavu. Okrem iného poukázal na to, že mu bol zo strany vyvlastniteľa SR – Slovenskej správy ciest doručený návrh kúpnej zmluvy č. 3045/6353/KZ-2008, predmetom ktorej boli tam označené nehnuteľnosti s navrhovanou kúpnu cenou na základe znaleckého posudku č. XX/XXXX Ing. E. F. 12,39 eur/m² v celkovej sume za pozemky 77 152,53 eur s DPH. Žalobca predložil návrh nadriadenej inštitúcii Košickej arcidiecézy, ktorá informovala vyvlastniteľa s nesúhlasom s rozsahom vyvlastňovaných nehnuteľností, žiadala predmet vyvlastnenia rozšíriť o ďalšie nehnuteľnosti, časti pozemkov z dôvodu zániku reálnej možnosti ich využitia a prístupu k nim, nesúhlasila tiež s navrhovanou kúpnu cenou. Na základe požiadavky Košickej arcidiecézy bol následne vyhotovený Znalecký posudok č. XX/XXXX zo dňa 09.11.2018 znalcom Ing. I. J., za účelom stanovenia všeobecnej hodnoty vyvlastňovaných nehnuteľností, ktorá v zmysle tohto znaleckého posudku predstavovala sumu 12,28 eur/m² bez DPH, t. j. 14,74 eur/m² s DPH, čo pri nehnuteľnostiach v celkovej výmere 6227 m² predstavuje ich celkovú hodnotu 91 785,98 eur s DPH. Znalecký posudok bol vyvlastniteľovi riadne doručený, i osobne prerokovaný. Vyvlastniteľ nesúhlasil s navrhovanou cenou.

K. ako vyvlastniteľ podala dňa 24.04.2019, 25.04.2019 a dňa 29.04.2019 na Okresný úrad Prešov, odbor výstavby a bytovej politiky 26 návrhov na prechod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v k. ú. C. D. vyvlastnením. Okresný úrad Prešov, odbor výstavby a bytovej politiky doručil žalobcovi Oznámenie o začatí vyvlastňovacieho konania a nariadenie ústneho pojednávania č. A./XXXX/XXXXX/XXXXX/ C. zo dňa 02.05.2019 spolu s kópiou návrhu K. na vyvlastnenie nehnuteľností a nariadil ústne pojednávanie na deň 17.06.2019.

Žalobca predložil Okresnému úradu Prešov, odbor výstavby a bytovej politiky na ústnom pojednávaní dňa 17.06.2019 písomné Námietky vo vyvlastňovacom konaní č. A.- A./XXXXX/ŠSS-ČE zo dňa 14.06.2019 (ďalej len ako „námietky“).

Žalobca teda namietal výšku náhrady za vyvlastnenie vlastníckeho práva k týmto nehnuteľnostiam v zmysle Návrhu na vyvlastnenie v sume 12,39 eur/m² s DPH, čo celkovo predstavuje sumu náhrady vo výške 77 152,53 eur s DPH za 6227 m² stanovenú v súlade so Znaleckým posudkom č. XX/XXXX zo dňa 20.08.2018 a požadoval určiť výšku náhrady v sume 14,74 eur/m² s DPH, celkovo 91 785,98 eur s DPH za 6227 m², a to v zmysle Znaleckého posudku č. 67/2018 zo dňa 09.11.2018. Žalobca taktiež namietal správnosť Znaleckého posudku č. 35/2018 zo dňa 20.08.2018.

Okresný úrad vydal rozhodnutie, pričom námietky žalobcu zamietol. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie. Poukázal na odvolacie dôvody.

Žalobca v žalobe následne citoval čl. 20 ods. 4 Ústavy SR, čl. 17 ods. 1 Charty základných ľudských práv EÚ, ustanovenie § 17a Cestného zákona, ustanovenia § 2, § 4, § 13 zákona o vyvlastňovaní a ustanovenia § 3, § 32, § 33, § 34 Správneho poriadku.

Zdôraznil, že viackrát písomne aj ústne poukazoval na skutočnosť, že rozdelením pozemkov na samostatné parcely a nadobudnutím vlastníckeho práva vyvlastniteľom iba k niektorým z nich, ostanú niektoré časti pozemkov bez reálneho prístupu, ako aj bez možnosti ich ďalšieho racionálneho využívania, resp. využívania doterajším spôsobom. Pozemkami bez prístupu a bez možnosti ich reálneho využitia sa tak stane časť pozemku parcely registra „E“ KN, parc. č. XXXX s výmerou približne 253 m² a časť pozemku parcely registra „E“ KN, parc. č. XXXX s výmerou približne 1629 m² nachádzajúce sa v kat. území C. D. a vedené na LV č. XXX. Napadnuté rozhodnutia v časti týkajúcej sa predmetu vyvlastnenia odporujú najmä vyššie citovaným ust. § 2 ods. 4 a ods. 5 zákona o vyvlastnení. z. Je zrejmé, že ak by došlo k prechodu vlastníckeho práva len k častiam pozemkov v rozsahu požadovanom SSC, vyvlastňovaný by tak nemohol užívať zostávajúce časti pozemkov (t. j. časti vymedzené v grafických prílohách), resp. by ich mohol užívať len s neprímeranými ťažkosťami v dôsledku prekážky vytvorenej práve na vyvlastnených častiach pozemkov, ktoré by mali za následok napr. aj nemožnosť užívať zostávajúcu časť pozemku doterajším spôsobom. V takom prípade sa v zmysle označených ustanovení zákona o vyvlastnení nevyhnutne rozšíri vyvlastnenie aj na zostávajúce časti pozemkov, ak to vyvlastňovaný uplatnil ako námietku najneskôr pri prerokovaní návrhu na ústnom pojednávaní, aj keď vyvlastnenie tejto zostávajúcej časti pozemku nie je nevyhnutné na dosiahnutie účelu vyvlastnenia, tzn. že je povinnosťou správneho orgánu rozšíriť vyvlastnenie aj na zostávajúce časti pozemkov.

Poukázal, že správny orgán prvého stupňa ani odvolací orgán námietke, resp. odvolaniu vyvlastneného nevyhoveli. Pokiaľ ide o argumentáciu správnych orgánov spočívajúcu v dôvodoch nerozšírenia predmetu vyvlastnenia, žalobca uviedol že táto nepochybne vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu a nesprávneho právneho posúdenia veci. Zároveň žalobca zdôraznil, že správne orgány (ministerstvo a okresný úrad), mali riadne a kvalifikovane skúmať otázku obmedzenia prístupu a ďalšej využiteľnosti dotknutých častí pozemkov a za týmto účelom mal byť v súlade s ust. § 2 ods. 4 druhá veta zákona o vyvlastnení vypracovaný aj znalecký posudok.

Argumentácia prvostupňového správneho orgánu spočívajúca v zabezpečení prístupu k dotknutým častiam pozemkov prostredníctvom existujúcej siete poľných ciest podľa žalobcu nemôže obstať, nakoľko tento vôbec nevzal do úvahy skutočnosť, že uvádzaná sieť poľných ciest sa nachádza na pozemkoch v súkromnom vlastníctve tretích osôb, a teda nejde o verejne prístupné komunikácie, ktoré by mohol vyvlastnený kedykoľvek užívať.

Poukázal aj na to, že rozparcelovaním dotknutých pozemkov došlo k vzniku častí parciel nielen s obmedzeným prístupom, ale ich rozdelením a následným umiestnením cesty na niektorých častiach došlo aj k podstatnému sťaženiu možnosti ich ďalšieho užívania doterajším spôsobom. Predmetné pozemky vyvlastneného boli doteraz v celosti užívané tretími subjektmi na poľnohospodárske účely na základe nájomných zmlúv. Po rozčlenení pozemkov a výstavbe cesty takmer v prostriedku dotknutých nehnuteľností, vzniknú samostatné malé celky, ktoré už nebude možné súvisle užívať spoločne s ostatnými časťami pozemkov vo vlastníctve žalobcu práve z dôvodu prekážky spočívajúcej v umiestnenej ceste. V dôsledku malých výmer nebudú predmetné časti atraktívne ani pre iných nájomcov. Žalobca tak nebude schopný namietané časti nehnuteľností (t. j. časti vyššie špecifikovaných pozemkov, o ktoré žiadal predmet vyvlastnenia rozšíriť) prenajať tretím subjektom.

Dôvody žalovaného, že návrhu žalobcu ako vyvlastneného o rozšírenie predmetu vyvlastnenia nemožno vyhovieť, nakoľko predmetom vyvlastňovania sú len pozemky registra „C“ v podiele 1/1 v celom rozsahu, ako boli odčlenené z pozemkov KN-E č. XXXX a KN-E č. XXXX, pričom tieto pozemky nie sú predmetom návrhu na vyvlastnenie s tým, že pozemky KN-E č. XXXX a XXXX, o ktoré žiada odvolateľ rozšíriť vyvlastnenie, nie sú zostávajúcou časťou pozemkov registra „C“, ktoré sú predmetom vyvlastnenia, tie sú vyvlastňované v celom rozsahu, a preto nie je dôvodné aplikovať § 2 ods. 4 zákona o vyvlastňovaní, keďže žalobca ako odvolateľ žiadal rozšíriť predmet vyvlastnenia o celé pozemky parcely registra „E“ KN s parc. č. XXXX H. XXXX, nie sú opodstatnené, nakoľko je nepochybné z predložených dôkazov, že žalobca jednoznačne žiadal rozšíriť predmet vyvlastnenia len o časti dotknutých parciel „E“ KN s parc. č. XXXX (časť vo výmere približne 253 m²) a č. XXXX (časť vo výmere približne 1629 m²).

Taktiež argumentácia žalovaného spočívajúca v tvrdení, že časti pozemkov, o ktoré žalobca žiada predmet vyvlastnenia rozšíriť, nie sú zostávajúcou časťou vyvlastňovaných pozemkov, sa podľa názoru žalobcu nezakladá na pravde a nemá oporu v zákone. Žalobca je toho názoru, že pozemky parcely registra „E“ KN s parc. č. XXXX H. XXXX predstavujú vo zvyšnej výmere (ktorá teda nie je predmetom vyvlastnenia) zostávajúce časti pozemkov v zmysle ust. § 2 ods. 4 zákona č. 282/2015 Z. z. Zdôvodnenie

žalovaného, že parcely registra „C“ KN sú vyvlastňované v celom rozsahu, a teda v danom prípade neexistujú žiadne zostávajúce časti pozemkov neobstojí.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti mali príslušné správne orgány (ministerstvo a okresný úrad) podstatne dôkladnejšie skúmať a vyhodnocovať aj otázky reálneho zabezpečenia prístupu k dotknutým častiam pozemkov, ako aj ďalšej využiteľnosti dotknutých častí parciel.

V ďalšej časti žalobca uviedol argumenty o rozpore stanovenia výšky náhrady za vyvlastnenie predmetných pozemkov so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Poukázal na problematiku primeranej náhrady s odkazom na zákonnú úpravu, na jednania ohľadom primeranej náhrady. Zdôraznil, že náhrada za vyvlastnenie uvedených nehnuteľností podľa žalobcu nie je primeraná, spravodlivá a nezodpovedá všeobecnej hodnote nehnuteľností. Podľa názoru žalobcu stanovená náhrada nezohľadňuje ani skutočnosť, že vybudovaním dotknutej stavby na pozemkoch vo vlastníctve žalobcu dochádza k značnému zásahu do jeho vlastníckych oprávnení v dôsledku vyvlastnenia, nakoľko sa tak žalobca nemôže sám a slobodne rozhodnúť o spôsobe nakladania s dotknutými nehnuteľnosťami, keďže tieto majú byť použité v súvislosti s realizáciou stavby vo verejnom záujme, tzn. na účel stanovený K..

Žalovaný a ani Okresný úrad Prešov, odbor výstavby a bytovej politiky sa náležitým spôsobom nevysporiadal s námietkami žalobcu v rámci vyvlastňovacieho konania a len konštatoval, že peňažná náhrada za vyvlastnenie je určená znaleckým posudkom č. 35/2018 zo dňa 20.08.2018. Vo vzťahu k odbornému vyjadreniu znalkyne správny orgán prvého stupňa len skonštatoval, že na základe takto doplneného zisťovania ako vyvlastňovací orgán následne vydal vyvlastňovacie rozhodnutie, ktorým predmetné nehnuteľnosti vyvlastnil za náhradu stanovenú Znaleckým posudkom č. XX/XXXX zo dňa 20.08.2018 (t. j. 77.152,53 eur s DPH) predloženým K., a vo veci požiadavky vyššej náhrady za vyvlastnenie odkázal žalobcu na súd.

Žalobca argumentoval, že predloženie znaleckého posudku SSC ako vyvlastniteľom nezbavovalo prvostupňový správny orgán povinnosti postupovať v súlade so zásadou zákonnosti a zistiť skutočný stav, týkajúci sa primeranej náhrady za obmedzenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Pri zisťovaní kúpnej ceny mal správny orgán postupovať v súlade s § 36 Správneho poriadku a vo veci nariadiť kontrolné znalecké dokazovanie znalcom. Žalobca mal za to, že subsidiárne použitie Správneho poriadku v otázke priebehu a postupu dokazovania vo vyvlastňovacom konaní je nepochybné, nakoľko samotný zákon o vyvlastnení tieto otázky dostatočným spôsobom, resp. vôbec nerieši.

V ďalšej časti žalobných dôvodov žalobca preukazoval nepreskúmateľnosť napadnutých rozhodnutí, a to opäť v spojitosti s otázkou určenej výšky náhrady za vyvlastnenie.

Žalobca uzavrel, že napadnuté rozhodnutia sú svojvoľné a nerešpektujú ústavne zaručené práva žalobcu na inú právnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy. Náhrada za vyvlastnenie určená vo výroku č. II. Rozhodnutia Okresného úradu Prešov, odbor výstavby a bytovej politiky v spojení s Rozhodnutím Ministerstva dopravy a výstavby SR bola vo vyvlastňovacom konaní určená nezákonne.

III.

Vyjadrenie žalovaného k podanej žalobe

Vo vyjadrení zo dňa 19.08.2020 k správnej žalobe žalovaný konštatoval, že žalobca vo vyvlastňovacom konaní neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že nevyvlastnené nehnuteľnosti nie je možné samostatne užívať, ďalej že podľa § 8 ods. 3 zákona č. 129/1996 Z. z. o niektorých opatreniach na urýchlenie prípravy výstavby diaľnic a ciest pre motorové vozidlá v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 129/1996 Z. z.“) bol žalobca vo veci výšky náhrady odkázaný na súd a napokon, že primeraná náhrada za vyvlastnenie bola určená správne, v súlade so zákonom č. 282/2015 Z. z. o vyvlastňovaní pozemkov a stavieb a o nútenom obmedzení vlastníckeho práva k nim a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o vyvlastňovaní“).

K námietke nesprávneho určenia rozsahu vyvlastnenia poukázal, že žiadosti žalobcu o rozšírenie vyvlastnenia nebolo možné vyhovieť nakoľko predmetom návrhu na vyvlastnenie a teda aj predmetného vyvlastňovacieho konania sú pozemky registra „C“ v podiele 1/1, a to v celom rozsahu, ako boli odčlenené a novovytvorené z pozemkov KN-E č. XXXX a KN-E č. XXXX, pričom tieto pozemky neboli predmetom návrhu na vyvlastnenie.

S poukazom na § 2 ods. 4 zákona o vyvlastňovaní uviedol, že v odvolacom konaní zistil, že predmetom vyvlastnenia sú pozemky KN-C parc. č. XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX, XXX/XXX, k. ú. C. D., oddelené a novovytvorené z pôvodných parciel KN-E parc. č. XXXX H. XXXX podľa geometrického plánu č. XX/XXXX zo dňa 20.07.2012, pričom vyvlastňovacie orgány mali za preukázané, že pozemky KN-E parc. č. XXXX H. XXXX, o ktoré žiadal žalobca rozšíriť vyvlastnenie nie sú zostávajúcou časťou pozemkov registra „C“, ktoré boli predmetom vyvlastnenia, tie sú vyvlastňované v celom rozsahu, a preto nebolo dôvodné aplikovať § 2 ods. 4 zákona o vyvlastňovaní. Žalobca navrhoval vyvlastniť celé parcely KN-E parc. č. XXXX H. XXXX, k. ú. C. D. ako zostávajúce časti pozemkov, pričom tieto parcely neboli predmetom tohto vyvlastňovacieho konania, ak by okresný úrad rozhodol o rozšírení vyvlastnenia, konal by tak v rozpore so zákonom.

Poukázal na to, že okresný úrad sa námietkou žalobcu o rozšírenie vyvlastnenia zaoberal, vyhodnotil ju, pričom jej zamietnutie odôvodnil, na strane 9 rozhodnutia OU a citoval z jeho rozhodnutia : „Vyvlastňovací orgán si zabezpečil časť projektovej dokumentácie, ako aj situáciu predmetných parciel. (...) Zo situácie vyplýva, že umiestnením stavby na uvedené parcely došlo k ich rozdeleniu na dve samostatné časti, umiestnené po oboch stranách navrhovanej cesty, ktoré obidve časti majú spoločné označenie E KN XXXX a E KN XXXX. Podľa mapových podkladov je prístup na tieto parcely zachovaný tak, ako bol doteraz. Neprimerané ťažkosti sú presne špecifikované v ustanovení § 3 ods. 5 zákona č. 282/2015 Z. z.. Z uvedených skutočností vyplýva, že v konaní nebolo preukázané, že vyvlastňovaný by nemohol užívať zostávajúce časti predmetných pozemkov, resp. by ich mohol užívať len s neprimeranými ťažkosťami, uvedeným v § 2 ods. 5 zákona č. 282/2015 Z. z., na základe ktorých by vyvlastňovací orgán mohol podľa § 2 ods. 4 zákona č. 282/2015 Z. z., rozšíriť predmet vyvlastnenia tak, ako požadoval vyvlastnený.

Žalovaný pokračoval, že podľa § 2 ods. 5 zákona o vyvlastňovaní: „Neprimeranými ťažkosťami sú najmä: a) obmedzenie prístupu k zostávajúcej časti pozemku alebo k časti stavby v dôsledku prekážky vytvorenej na vyvlastnenej časti pozemku, b) nemožnosť užívať zostávajúcu časť pozemku alebo zostávajúcu časť stavby doterajším spôsobom, c) nemožnosť využívať stavbu na zostávajúcej časti pozemku pre odstránenie vyvlastnených stavieb, ktoré tvorili so zostávajúcou stavbou jeden funkčný celok, d) obmedzenie využitia inžinierskych sietí na zostávajúcej časti pozemku alebo zostávajúcej časti stavby.

Prístup na zostávajúce pozemky žalobcu zostáva zachovaný. Pozemky žalobcu boli prenajaté a využívané na poľnohospodárske účely. Po vyvlastnení, zvyšné pozemky bude možné naďalej využívať ako poľnohospodársku pôdu. Vyvlastnenie nespôsobuje nemožnosť využívať zostávajúce časti pozemkov. Komplikácie spôsobené vyvlastnením nie sú v takej intenzite, aby zakladali povinnosť štátu vykúpiť všetky dotknuté pozemky.

K určení výšky náhrady za vyvlastnenie žalovaný argumentoval, že postup okresného úradu vo vyvlastňovacom konaní vo vzťahu k určeniu výšky náhrady za vyvlastnené nehnuteľnosti bol v súlade so zásadami správneho konania a právnymi predpismi v danej veci aplikovateľnými, okresný úrad postupoval v súlade so zákonom, keď určil náhradu za vyvlastnenie podľa § 111 ods. 2 Stavebného zákona podľa znaleckého posudku č. 35/2018 zo dňa 28.8.2018, ktorý vypracovala G. E. F., a keď žalobca nesúhlasil s výškou určenej náhrady za vyvlastnenie, okresný úrad postupoval v súlade s § 8 ods. 3 zákona č. 129/1996 Z. z., keď vo výroku rozhodnutia okresného úradu (strana 2 rozhodnutia OU) odkázal žalobcu s požiadavkou na vyššiu náhradu na súd bez prerušenia konania. S požiadavkou na vyššiu náhradu (rozdiel oproti náhrade stanovenej vo vyvlastňovacom konaní) sa vyvlastnený/žalobca môže obrátiť na súd so žalobou smerujúcou proti navrhovateľovi vyvlastnenia pričom žalobu je potrebné podať na všeobecnom súde (nejde o správne súdnictvo).

Žalovaný konštatoval, že v prípade stretu viacerých znaleckých posudkov vo vyvlastňovacom konaní je postup správneho orgánu podľa § 36 Správneho poriadku obligatórny v prípade, že osobitný právny predpis neobsahuje odlišnú úpravu. Znalecký posudok hodnotí správny orgán v správnom konaní rovnako ako ostatné dôkazy v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov (§ 34 ods. 5 Správneho poriadku), tzn., že znalecký posudok hodnotí ako ktorýkoľvek iný dôkaz, pričom nie je oprávnený posudzovať jeho správnosť (jeho závery), ale hodnotí len to, či úvahy znalca zodpovedajú zásadám logiky a skutkovým záverom vyplývajúcim z dôkazov vykonaných správnym orgánom.

Žalobcom do vyvlastňovacieho konania predložený ZP č. XX/XXXX, ktorý žalobca predložil na podporu svojej požiadavky na vyššiu náhradu za vyvlastnenie, bol právne irelevantný pre určenie náhrady v prvostupňovom vyvlastňovacom konaní, nakoľko podľa § 13 ods. 3 písm. a) zákona o vyvlastňovaní,

vyvlastňovací orgán určí náhradu za vyvlastnenie na základe znaleckého posudku predloženého vyvlastniteľom. znalecký posudok č. 67/2018 mohol byť dôkazom predloženým vyvlastneným/žalobcom v súdnom konaní o vyššiu náhradu za vyvlastnenie, a to v zmysle poučenia okresného úradu - s požiadavkou o vyššiu náhradu (rozdiel oproti náhrade stanovenej vo vyvlastňovacom konaní a vyvlastňovaným navrhovanej náhrady) sa vyvlastnený môže obrátiť na súd so žalobou smerujúcou proti vyvlastniteľovi, pričom žalobu je potrebné podať na všeobecnom súde.

Žalovaný zotrval na právnom názore vyslovenom v odôvodnení žalobou napadnutého rozhodnutia ministerstva a má za to, že okresný úrad vo veci náhrady za vyvlastnenie postupoval v súlade so zákonom, keď v rozhodnutí okresného úradu o vyvlastnení vo výroku o náhrade podľa § 13 ods. 3 písm. a) zákona o vyvlastňovaní určil náhradu za vyvlastnenie na základe znaleckého posudku vyvlastniteľa č. 35/2018 zo dňa 20.08.2018 podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o vyvlastňovaní, a odkázal žalobcu s požiadavkou na vyššiu náhradu na súd bez prerušenia konania.

Na základe vyššie uvedených skutočností žalovaný navrhol žalobu ako bezdôvodnú zamietnuť.

IV.

Vyjadrenie ďalšieho účastníka konania

K správnej žalobe sa vyjadril ďalší účastník konania - Slovenská správa ciest písomným podaním zo dňa 17.08.2020. Argumentoval predovšetkým v spojitosti s požadovaným rozšírením predmetu vyvlastnenia o parcely č. XXXX H. XXXX. Poukázal na to, že v trvalom zábere pre líniovú stavbu I/68 Sabinov – preložka cesty- sú pozemky určené na trvalé zastavanie cestným telesom štátnej cesty I. triedy I/68 Sabinov a boli pre účel tejto líniovej stavby vyčlenené z pozemkov registra KN E. Novovytvorené sú parcely registra KN C s určitými výmerami. Boli zapísané do katastra nehnuteľností s tým, že tieto novovytvorené parcely- pozemky určené na výkup – trvale zastavané cestným telesom, t.j. pozemky registra KN C boli zapísané do listov vlastníctva a o tieto výmery došlo k zníženiu výmer pozemkov registra KN E, z ktorých boli tieto pozemky odčlenené. Predmetom vyvlastnenia tak boli pozemky registra KN C. Parcely KN E č. XXXX a XXXX preto nie sú zostávajúce časti pozemkov, ale samostatné pozemky a nie sú určené na trvalé zastavanie, nie sú predmetom dočasného záberu v rámci uvedenej líniovej stavby. Nejde o zostávajúce časti pozemkov podľa ustanovenia § 2 ods. 4 zák. č. 282/2015 Z. z. o vyvlastňovaní.

V ďalšej časti k námietkam proti určenej výške náhrady za vyvlastnenie, poukázal na vzťah všeobecného predpisu - Správneho poriadku a špeciálneho predpisu - zákona č. 282/2015 Z. z. o vyvlastnení. Uviedol, že žalovaný si splnil svoju povinnosť zabezpečením vyjadrenia znalkyne Ing. F. k námietkam žalobcu vzneseným v konaní voči výške náhrady určenej podľa jej znaleckého posudku. Podotkol, že ani zákon č. 282/2015 Z. z. neustanovuje, že náhrada za vyvlastnenie nesmie byť nižšia ako všeobecná hodnota určená znaleckým posudkom, a to ani znaleckým posudkom zabezpečeným vyvlastňovaným subjektom.

Navrhol žalobu zamietnuť.

V.

Replika žalobcu

V replike zo dňa 29.09.2020 žalobca zotrval na žalobných dôvodoch, argumenty žalovaného vo vyjadrení považoval za neopodstatnené a odporujúce ust. § 2 ods. 4, § 4 ods. 1, 3, 4 a § 13 ods. 3 písm. a) zákona o vyvlastnení. Zotrval na tvrdeniach o nesprávnosti určeného rozsahu vyvlastnenia, opätovne poukázal na dôvody, pre ktoré mali byť do vyvlastnenia zahrnuté aj pôvodné parcely ako zostávajúce časti pozemkov. V ďalšej časti potvrdil svoje žalobné závery ohľadom neprimeranosti určenej náhrady za vyvlastnenie, a to na základe ním predloženého znaleckého posudku č. XX/XXXX G. I. J. s odlišným znaleckým záverom ako v použitom znaleckom posudku č. XX/XXXX znalkyne G. E. F., pričom nesúlad, odlišnosť týchto znaleckých posudkov zostala v konaní nevyjasnená.

Vo vzťahu k vyjadreniu ďalšieho účastníka konania Slovenskej správy ciest uviedol, že jeho argumenty sú nesprávne, odporujúce zmyslu § 2 ods. 4 zákona o vyvlastnení v otázke možnosti zahrnúť do

vyvlastnenia aj zostávajúce pozemky KN E parc. č. XXXX H. XXXX. Tiež sa žalobca nestotožnil so záverom tohto účastníka v spojitosti s primeranosťou náhrady za vyvlastnenie.

Žalobca naďalej zotrval na žalobnom návrhu.

VI.

Duplika žalovaného

Žalovaný v duplike zo dňa 19.11.2020 konštatoval, že v replike žalobcu sa neuvádzajú žiadne nové skutočnosti, či argumenty. Žalobca svoje tvrdenia o nemožnosti ďalej užívať zostávajúce časti pozemkov ničím nepodložil.

Žalovaný zopakoval argumentáciu s oporou v § 2 ods. 5 zák. č. 282/2015 Z. z. vo vzťahu k neprimeraným ťažkostiam v užívaní zostávajúcej časti pozemku, ktoré žalobca vo vyvlastňovacom konaní nepreukázal.

V súvislosti s námietkami žalobcu voči neprimeranosti náhrady za vyvlastnenie, žalovaný poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Sžp 23/2013, čím zdôraznil, že žalobcom argumentovaný nárok má byť riešený súdmi, nie stavebnými úradmi.

Žalovaný zotrval na návrhu o zamietnutí žaloby.

VII.

Podstatné skutkové zistenia a právne argumenty správneho súdu

Z priloženého administratívneho spisu správny súd zistil tieto skutočnosti:

SR - Slovenská správa ciest ako investor a budúci stavebník líniovej stavby – cesty „I/68 Sabinov, preložka cesty“ predložila žalobcovi návrh zo dňa 10.10.2018 na uzavretie dohody (kúpnej zmluvy) č. XXXX/XXXX/KZ-XXXX, pričom predmetom kúpy mali byť pozemky v k. ú. C. D. vo výlučnom vlastníctve žalobcu, ktoré mali byť určené na zastavanie uvedenou líniovou stavbou. Kúpna cena bola stanovená znaleckým posudkom. Predmetný návrh kúpnej zmluvy a znalecký posudok č. XX/XXXX E. F. boli prílohou návrhu. Dotknuté nehnuteľnosti boli špecifikované na LV č. XXXX, išlo o parcely registra KN C č. XXX/XX, XX, XX, XXX v k. ú. C. D., navrhovaná cena bola 12,39eur/m², celkovo za predmet kúpy 77 078,19 eur vrátane DPH.

K tomuto návrhu bolo zaslané vyjadrenie zo dňa 25.10.2018, v ktorom Košická arcidiecéza, arcibiskupský úrad, Hlavná 28, Košice súhlasila s uzavretím kúpnej zmluvy, avšak v zmenenom znení. Zmena sa mala týkať ceny, s ktorou bol vyslovený nesúhlas a ktorá mala byť špecifikovaná v znaleckom posudku.

SR – Slovenská správa ciest odpovedala podaním zo dňa 5.11.2018, v ktorom okrem iného poukázala, že napriek nesúhlasu s kúpnu cenou má zákonnú možnosť vyvlastnenia vo vyvlastňovacom konaní.

Košická arcidiecéza v odpovedi zo dňa 30.01.2019 potvrdila, že konsenzus vo veci nebol dosiahnutý.

Súčasťou administratívneho spisu je mapa pozemkov s uvedenými číslami parcel. Osobitne sú zvýraznené parcely KN E č. XXXX H. XXXX vo vlastníctve žalobcu, z ktorých boli odčlenené novovytvorené parcely na LV č. XXXX, ktoré podliehajú vyvlastneniu a na ktorých má byť umiestnená líniová stavba – preložka cesty. V mape je tiež označená poľná cesta. Zo vzájomného polohového umiestnenia poľnej cesty, parcel vo vlastníctve žalobcu a novovytvorených parcel je evidentné, že prístup k parcelám, ktoré zostali vo vlastníctve žalobcu, využitím existujúcej poľnej cesty sa zásadne

nemení, dokonca v bode najmenšej vzdialenosti medzi parcelou žalobcu KN E č. XXXX (na mape ľavý horný kút parcely) a poľnou cestou zostali prístupové pomery nedotknuté.

Vlastnícke práva žalobcu k parcelám KN E č. XXXX H. XXXX vyplývajú z priloženého výpisu z LV č. XXX.

Dňa 24.04.2019 bol Okresnému úradu Prešov, odboru výstavby a bytovej politiky, doručený návrh SR Slovenskej správy ciest (ďalej len K.) na vydanie rozhodnutia o vyvlastnení pozemku/pozemkov pre účel realizácie líniovej stavby – cesty I/68 Sabinov – preložka cesty s uvedením parcel z LV č. XXXX a kúpnej ceny, dodatočne doplnenou prílohou bol znalecký posudok č. 35/2018 Ing. E. F..

Okresný úrad Prešov, odbor výstavby a bytovej politiky oznámil začatie vyvlastňovacieho konania 2.5.2019 a nariadil ústne pojednávanie na deň 17.06.2019.

Z ústneho pojednávania zo dňa 17.06.2019 vyhotovil Okresný úrad Prešov zápisnicu. Žalobca do zápisnice pripojil písomné vyjadrenie k vyvlastneniu i znalecký posudok č. XX/XXXX. Účastník – K. uviedol, že nemá dôvod akceptovať iný znalecký posudok, ktorý si dal vypracovať žalobca. K námietke rozsahu vyvlastnenia uviedol, že aj po realizácii vyvlastnenia má Rímskokatolícka cirkev zachovaný prístup k pozemkom, s čím ráta aj projektové dokumentácia.

Na samostatnej listine sú námietky žalobcu vznesené na ústnom pojednávaní. V nich k navrhutej cene náhrady za vyvlastnenie uviedol, že na základe ním zadaného znaleckého posudku č. 67/2018 G. I. J. požaduje cenu 12,28 eur/m² bez DPH, t.j. 14,74 eur/m² s DPH, celkovo za predmet vyvlastnenia 91 785,98 eur. Uviedol, že s touto cenou vyvlastniť nesúhlasil. Namietol ďalej nesprávne použité koeficienty v znaleckom posudku č. XX/XXXX G. E. F.. Z priloženého znaleckého posudku č. 67/2018 vyplýva určená cena 14,74 eur/m² s DPH a cena predmetu vyvlastnenia 91 785,98 eur/m² s DPH.

Okresný úrad Prešov podaním zo dňa 18.06.2019 vyzval znalkyňu G. E. F. na podanie odborného vyjadrenia /vysvetlenia k tomuto znaleckému posudku. Odborné vyjadrenie predložila dňa 19.9.2019.

Okresný úrad Prešov vyzval dňa 24.09.2019 účastníkov konania – vyvlastňovaného i vyvlastniteľa na vyjadrenie s ak podkladom rozhodnutia. Žalobca podal vyjadrenie k odbornému vyjadreniu G. E. F..

Okresný úrad Prešov, odbor výstavby a bytovej politiky vydal dňa 07.11.2019 prvostupňové rozhodnutie, ktorým vo výroku I. vyvlastnil špecifikované nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX registra KN C parc. č. XXX/XX, XX, XX, XX, XXX za cenu 12,39 EUR/m², celkovo 77 152,53 eur od vlastníka – žalobcu. Vo výroku II. určil náhradu za vyvlastnenie 77 152,53 EUR. Námietky vyvlastňovaného č. 1 – ohľadom rozšírenia rozsahu vyvlastnenia a č. 2 ohľadom výšky náhrady za vyvlastnenie – zamietol. Podľa § 13 ods. 3 písm. a) zákona č. 285/2015 Z. z. s požiadavkou na vyššiu náhradu za vyvlastnenie odkázal vyvlastneného na príslušný súd.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol napadnutým rozhodnutím žalovaný.

Na pojednávaní pred správnym súdom dňa 13.10.2022 žalovaný uviedol, že v prvostupňovom rozhodnutí bolo konštatované, že SSC dostatočne preukázala, že predmetné pozemky budú mať dostatočný prístup prostredníctvom už existujúcich poľných ciest, prípadne prostredníctvom novej plánovanej cesty. Vo vzťahu k námietke o výške náhrady za vyvlastnenie uviedol, že správne prvostupňový orgán odkázal žalobcu s nárokom na vyššiu náhradu na okresný súd, kde už konanie aj prebieha.

Ďalší účastník konania K. zotrval na svojich dovtedajších písomných vyjadreniach. Potvrdil, že prístup k pozemkom bude zachovaný jestvujúcou sieťou poľných ciest a ďalšieho stavebného objektu, ktorým je tiež poľná cesta. V spojitosti s primeranosťou náhrady za vyvlastnenie uviedol, že žalobca podal civilnú sporovú žalobu, vo veci bol vydaný rozsudok.

Na pojednávaní dňa 08.12.2022 žalobca uviedol, že pri určení rozsahu vyvlastnenia i primeranosti náhrady za vyvlastnenie správne orgány nepostupovali v súlade s predpismi. Uviedol, že ani z aktuálnych grafických snímok, ani katastrálnej mapy nie je zrejmé zabezpečenie prístupu k zostávajúcim častiam pozemkov, ktoré neboli predmetom vyvlastnenia, nie je tam žiadna poľná cesta, a plánovaná cesta je rýchlostnou cestou, zrejme bez odbočky k predmetným pozemkom. V ďalšej časti uviedol argumenty, prečo považuje za nesprávnu určenú výšku náhrady za vyvlastnenie, podrobnejšie uviedol dôvody rozdielov medzi cenami určenými dvomi v konaní zadováženými znaleckými posudkami. Potvrdil, že vo veci prebieha aj civilné súdne konanie.

Ďalší účastník K. reagoval na prednes žalobcu, uvádzal detaily vo vzťahu k znaleckému posudku použitému v civilnom konaní vypracovanému Ústavom súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity, konkrétne k otázke použitia východiskovej hodnoty mesta Sabinov resp. Prešov a s tým súvisiacim rozdielom. Poukázal tiež na rozdiel v použití právnej úpravy vyvlastňovania ešte podľa stavebného zákona a novo podľa zákona č. 282/2015 Z. z., v ktorom je ustanovenie vylučujúce použitie správneho poriadku pri procese určenia náhrady za vyvlastnenie. K otázke prístupnosti pozemkov po vyvlastnení potvrdil, že budú prístupné ako doteraz, pomery sa nezmenia, ani prístupnosť cez jednotlivé poľné cesty. Žalobca nepreukázal v tejto súvislosti iné nejakými dôkazmi.

Žalobca reagoval argumentom k nedostatku prístupu k častiam pozemkov, a to vzhľadom na prierezový priebeh komunikácie cez pozemky. Podľa jeho názoru neboli splnené podmienky v zmysle § 2 ods. 4, 5 písm. a) vyvlastňovacieho zákona a bolo potrebné postupovať podľa § 4 zákona o vyvlastnení.

Správny súd mal k dispozícii rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 11C/9/2020 zo dňa 08.06.2022 vydaný vo veci žaloby toho istého žalobcu proti SR – Slovenskej správe ciest o určenie primeranej náhrady za vyvlastnenie pozemkov, o ktoré ide aj v tomto konaní o správnej žalobe. Okresný súd Prešov výrokom určil primeranú náhradu za vyvlastnenie pozemkov. Vec nie je právoplatne skončená, žalovaný podal proti tomuto rozsudku odvolanie, vec bola predložená na rozhodnutie Krajskému súdu v Prešove ako odvolaciemu súdu.

Správny súd preskúmal obsah administratívneho spisu, preskúmal správnu žalobu v intenciách žalobných dôvodov, vypočul účastníkov konania a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, lebo rozhodnutia a postup správnych orgánov sú v súlade so zákonom.

Úlohou správneho súdu v rámci preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa ustanovení SSP je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie zabezpečil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci riadne skutkový stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými relevantnými právnymi predpismi, či bolo dostatočne odôvodnené a či rozhodnutie obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, t.j. či napadnuté rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či prípadné procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP).

Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

Podľa § 6 SSP, správne sudy v správnom súdnictve preskúvajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnou žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

Podľa § 178 ods. 1 SSP, žalobcom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch.

Podľa § 180 ods. 1 SSP, žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý rozhodol o riadnom opravnom prostriedku, ak je žalobcom fyzická osoba alebo právnická osoba. Ak osobitný predpis nepripúšťa riadny opravný prostriedok žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý vydal rozhodnutie alebo opatrenie.

Podľa § 190 SSP, ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného dospeje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

Podľa § 1 zák. č. 282/2015 Z.z. o vyvlastňovaní pozemkov a stavieb a o nútenom obmedzení vlastníckeho práva k nim a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon o vyvlastňovaní), tento zákon upravuje odňatie vlastníckeho práva, obmedzenie vlastníckeho práva k pozemku alebo ku stavbe, zriadenie, obmedzenie, zrušenie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu k pozemku alebo ku stavbe, obmedzenie, zrušenie práv tretích osôb k pozemku alebo ku stavbe, ak je to nevyhnutné pre uskutočnenie stavby alebo opatrenia v nevyhnutnej miere, vo verejnom záujme a na účel podľa osobitných zákonov a za primeranú náhradu.

Podľa § 2 ods. 4 zákona o vyvlastňovaní, ak by vyvlastnením malo dôjsť k prechodu vlastníckeho práva iba k časti pozemku alebo k časti stavby a vyvlastňovaný by tak nemohol užívať zostávajúcu časť pozemku alebo zostávajúcu časť stavby, alebo by túto časť mohol užívať len s neprimeranými ťažkosťami, rozšíri sa vyvlastnenie aj na zostávajúcu časť pozemku alebo zostávajúcu časť stavby, ak to vyvlastňovaný uplatnil ako námietku najneskôr pri prerokovaní návrhu na ústnom pojednávaní, aj keď vyvlastnenie tejto zostávajúcej časti pozemku alebo zostávajúcej časti stavby nie je nevyhnutné na dosiahnutie účelu vyvlastnenia. Využitelnosť zostávajúcej časti pozemku alebo zostávajúcej časti stavby posúdi vyvlastňovací orgán na základe znaleckého posudku.

Podľa § 2 ods. 5 zákona o vyvlastňovaní, neprimeranými ťažkosťami sú najmä a) obmedzenie prístupu k zostávajúcej časti pozemku alebo k časti stavby v dôsledku prekážky vytvorenej na vyvlastnenej časti pozemku, b) nemožnosť užívať zostávajúcu časť pozemku alebo zostávajúcu časť stavby doterajším spôsobom, c) nemožnosť využívať stavbu na zostávajúcej časti pozemku pre odstránenie vyvlastnených stavieb, ktoré tvorili so zostávajúcou stavbou jeden funkčný celok, d) obmedzenie využitia inžinierskych sietí na zostávajúcej časti pozemku alebo zostávajúcej časti stavby.

Podľa § 4 ods. 3 zákona o vyvlastňovaní, podkladom na určenie náhrady za vyvlastnenie je všeobecná hodnota pozemku alebo všeobecná hodnota stavby, alebo všeobecná hodnota práva zodpovedajúceho vecnému bremenu; tá sa určí na základe znaleckého posudku nie staršieho ako dva roky. Náhrada za vyvlastnenie nesmie byť nižšia ako všeobecná hodnota určená znaleckým posudkom.

Podľa § 4 ods. 4 veta prvá zákona o vyvlastňovaní, ak najneskôr pri prerokovaní návrhu vyvlastniteľa na vyvlastnenie na ústnom pojednávaní účastník konania alebo iná oprávnená osoba namietne skutočnosť, ktoré sú obsahom znaleckého posudku priloženého k návrhu podľa § 9 ods. 2 písm. f), vyvlastňovací orgán zabezpečí odborné vyjadrenie alebo vysvetlenie znalca na účel posúdenia skutočností, ktoré sú dôležité na rozhodnutie o sume náhrady za vyvlastnenie.

Podľa § 9 ods. 1 zákona o vyvlastňovaní, vyvlastňovacie konanie sa začína len na písomný návrh vyvlastniteľa.

Podľa § 9 ods. 3 písm. f) zákona o vyvlastňovaní, k návrhu vyvlastniteľa priloží znalecký posudok o všeobecnej hodnote pozemku alebo stavby alebo všeobecnej hodnote práva zodpovedajúceho vecnému bremenu nie starší ako dva roky.

Podľa § 13 ods. 1 zákona o vyvlastňovaní, ak sú splnené podmienky vyvlastnenia ustanovené týmto zákonom, vyvlastňovací orgán rozhodne samostatnými výrokmi o vyvlastnení práv k pozemku alebo ku stavbe a o náhrade za vyvlastnenie a o spôsobe jej úhrady.

Podľa § 13 ods. 3 písm. a) zákona o vyvlastňovaní, výrokmi o náhrade za vyvlastnenie vyvlastňovací orgán určí primeranú náhradu za vyvlastnenie, ktorá prislúcha jednotlivým vyvlastneným a určí lehotu podľa § 6 ods. 1, 2 alebo ods. 3 a spôsob jej zaplatenia, ak nedôjde medzi vyvlastniteľom a vyvlastňovaným k dohode o náhrade za vyvlastnenie, vyvlastňovací úrad určí náhradu za vyvlastnenie v sume zodpovedajúcej všeobecnej hodnote pozemku alebo stavby, alebo všeobecnej hodnote práva zodpovedajúceho vecnému bremenu na základe znaleckého posudku (§ 9 ods. 2 písm. f); s požiadavkou na vyššiu náhradu za vyvlastnenie odkáže vyvlastneného bez prerušenia konania na súd.

Správny súd skúmal zákonnosť napadnutých rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými bolo rozhodnuté o vyvlastnení pozemkov vo vlastníctve žalobcu, o určení náhrady za vyvlastnenie a o odkázaní žalobcu podľa § 13 ods. 3 písm. a) zákona o vyvlastňovaní na príslušný súd.

Sporným vo veci bol rozsah vyvlastnenia aj primeranosť určenej náhrady za vyvlastnenie.

Pokiaľ ide o rozsah predmetu vyvlastnenia, žalobca napadol správnosť výroku o vyvlastnení z dôvodu, že neboli do vyvlastnenia zahrnuté aj zvyšné pozemky vo vlastníctve žalobcu registra KN E č. XXXX a XXXX zapísané na LV č. XXX pre k. ú. C. D., ktoré po vyvlastnení novovytvorených parciel zapísaných na LV č. XXXX, zostali vo vlastníctve žalobcu, avšak ich ďalšie užívanie podľa argumentácie žalobcu nie je možné tak ako doposiaľ, preto bolo nevyhnutné v súlade s § 2 ods. 4, 5 zákona o vyvlastňovaní rozšíriť vyvlastnenie.

V priebehu vyvlastňovacieho konania ako ho vyššie správny súd stručne popísal žalobca vzniesol na ústnom pojednávaní námietku voči rozsahu vyvlastnenia, ku ktorej vyvlastniteľ SR - K. uviedol, že aj po realizácii vyvlastnenia má Rímskokatolícka cirkev zachovaný prístup k pozemkom, s čím ráta aj projektové dokumentácia.

Ďalšie tvrdenia v tejto súvislosti žalobca doplnil na pojednávaní pred správnym súdom dňa 08.12.2022, keď uviedol, že ani z aktuálnych grafických snímok, ani katastrálnej mapy nie je zrejmé zabezpečenie prístupu k zostávajúcim častiam pozemkov, ktoré neboli predmetom vyvlastnenia, nie je tam žiadna poľná cesta, a plánovaná cesta je rýchlostnou cestou, zrejme bez odbočky k predmetným pozemkom.

Správny súd v spojitosti s touto otázkou, už vyššie poukázal na mapu obsiahnutú v administratívnom spise, na ktorej osobitne sú farebne zvýraznené parcely KN E č. XXXX H. XXXX vo vlastníctve žalobcu, z ktorých boli odčlenené novovytvorené parcely na LV č. XXXX, ktoré podliehajú vyvlastneniu a na ktorých má byť umiestnená líniová stavba – preložka cesty. V mape je tiež označená poľná cesta. Zo vzájomného polohového umiestnenia poľnej cesty, parciel vo vlastníctve žalobcu a novovytvorených parciel je evidentné, že prístup k parcelám, ktoré zostali vo vlastníctve žalobcu, využitím existujúcej poľnej cesty sa zásadne nemení, v bode najmenšej vzdialenosti medzi parcelou žalobcu KN E č. XXXX (na mape ľavý horný kút parcely) a vyznačenou existujúcou poľnou cestou zostali prístupové pomery nedotknuté. Je potrebné zdôrazniť, že ani zo situácie pred vyvlastnením z priloženej mapy nevyplýva iná možnosť bezprostredného priameho vstupu na tieto pozemky žalobcu ako cez nehnuteľnosti – pozemky iných vlastníkov. Vzhľadom na uvedené skutočnosti nemohol správny súd priznať tvrdeniam žalobcu o absencii možnosti prístupu k dotknutým pozemkom a obmedzenie ich ďalšieho užívania, relevanciu bez konkrétneho dokázania opodstatnenosti jeho tvrdení (§ 5 ods. 9 SSP), v ktorých by následne mohol mať oporu taký postup, aký umožňuje § 2 ods. 4, 5 zákona o vyvlastňovaní.

Právna polemika žalobcu a žalovaného ohľadom právneho charakteru parciel KN E č. XXXX H. XXXX (či ide o samostatné pozemky, časti pozemkov, zostávajúce časti pozemku) pre účely § 2 ods. 4 zákona po oddelení častí týchto parciel a ich zapísaní do katastra nehnuteľnosti pod parc. č. KN C XXX/XX, XX, XX, XX, XXX na LV č. XXXX pre k. ú. C. D., pod ktorými aj boli vyvlastnené, vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti prístupových pomerov už podľa názoru správneho súdu nemohli mať vplyv na posúdenie rozsahu vyvlastnenia.

Vzhľadom na zistený skutkový stav vo veci a absencia relevantných dôkazov zo strany žalobcu k uvedeným okolnostiam, nemohol správny súd uznať opodstatnenosť tejto časti žalobných argumentov.

V súvislosti so žalobnými argumentmi smerujúcimi k určaniu náhrady za vyvlastnenie, správny súd argumentuje (bez toho, aby poukazoval na jednotlivé detaily týchto námietok), že nesúhlas vyvlastňovaného s výškou určenej náhrady za vyvlastnenie je dôvodom na odkázanie vyvlastneného na súd podľa § 13 ods. 3 písm. a) posledná veta zákona o vyvlastňovaní, pričom súd koná v civilnom sporovom konaní podľa Civilného sporového poriadku (zák. č. 160/2015 Z. z.). Pre uvedený postup je však v tomto ustanovení súčasne určená podmienka, že o výške náhrady za vyvlastnenie rozhodol vyvlastňovací orgán v sume zodpovedajúcej všeobecnej hodnote pozemku na základe znaleckého posudku. V tejto veci bol predložený vyvlastniteľom znalecký posudok č. 35/2018 Ing. E. F. a na základe tohto znaleckého posudku vyvlastňovací orgán rozhodol. Navyše bol v konaní dodržaný aj postup vyžadovaný v § 4 ods. 4 vyvlastňovacieho zákona, t.j. zabezpečenie odborného vyjadrenia/vysvetlenia znalkyne G. F., a to vzhľadom na vznesenú námietku žalobcu voči skutočnostiam, ktoré boli obsahom znaleckého posudku.

V tejto súvislosti existuje aj najnovšia judikatúra Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky jednoznačná a potvrdzuje zákonnosť tohto postupu.

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky vo svojom rozsudku sp. zn. 4 Svk 20/2021 zo dňa 28.06.2022 okrem iného uviedol (bod 30 rozsudku), že „...“ je potrebné dať do pozornosti i vzájomný vzťah medzi Správnym poriadkom a zákonom č. 282/2015 Z.z., ktorý je špeciálnou právnou úpravou a ktorý zakotvuje osobitný procesný mechanizmus uplatňujúci sa v prípade namietania skutočností, ktoré sú obsahom znaleckého posudku. Konkrétne ide o ust. § 4 ods. 4 zákona č. 282/2015 Z.z., ktorý v prípade nesúhlasu so stanovením výšky náhrady za vyvlastnenie znaleckým posudkom neupravuje prehodnocovanie týchto odborných záverov ďalším dokazovaním (napr. tak, ako je tomu v ust. § 36 Správneho poriadku), ale zakotvuje povinnosť orgánu verejnej správy zabezpečiť odborné vyjadrenie alebo vysvetlenie znalca, ktorú povinnosť žalovaný rešpektoval. Ak by orgán verejnej správy postupoval

pri vysporiadaní sa s námietkou smerujúcou voči náhrade za vyvlastnenie štandardným spôsobom ako pri každom inom dôkaze, či námietke, došlo by k popretiu zmyslu a účelu § 4 ods. 4 zákona č. 282/2015 Z.z., keď by nebolo zrejmé čo by malo byť predmetom civilného sporového konania, nakoľko celé dokazovanie vo vzťahu k otázke správnosti určenia výšky náhrady za vyvlastnenie, by bolo realizované v administratívnom - vyvlastňovacom konaní. Pri uplatnení takéhoto procesného postupu by sa právna úprava § 4 ods. 4 zákona č. 282/2015 Z.z. stala obsolétou. Pokiaľ teda žalobca ako vyvlastnený predložil vo vyvlastňovacom konaní znalecký posudok, nestotožňujúc sa so závermi pôvodného znaleckého posudku, z ktorého vyhádzal žalovaný pri určení výšky náhrady za vyvlastnenie, jediným zákonným a do úvahy prichádzajúcim postupom bolo uplatnenie § 4 ods. 4 zákona č. 282/2015 Z.z., resp. v súlade s § 13 ods. 3 písm. a/ zákona č. 282/2015 Z.z. s požiadavkou na vyššiu náhradu za vyvlastnenie odkázať žalobcu ako vyvlastneného na civilný súd“.

Preto bez podrobnejšej argumentácie správny súd považuje aj v tejto časti žalobné dôvody za neopodstatnené, a to aj v rozsahu v akom žalobca odkazoval na potrebu použiť ustanovenia Správneho poriadku.

Správny súd v závere zdôrazňuje, že nárok na vyššiu náhradu za vyvlastnenie si žalobca uplatnil v konaní pred Okresným súdom Prešov, ktorý už v konaní vedenom pod sp. zn. 11C/9/2020 aj dňa 08.06.2022 verejne vyhlásil rozsudok o tomto nároku žalobcu.

Za nedôvodné vyhodnotil správny súd aj námietky týkajúce sa nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov, i nedostatočné zistenie skutkového stavu na riadne posúdenie veci, resp. rozpor skutkových zistení s administratívnymi spismi.

K námietke žalobcu, že rozhodnutie žalovaného je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov správny súd zdôrazňuje, že odôvodnenie rozhodnutia správneho orgánu je jeho obsahovou náležitosťou, ktorá plní viacero funkcií. Jednak má presvedčiť účastníkov o správnosti postupu správneho orgánu a jednak o zákonnosti jeho rozhodnutia. Hodnotenie dôkazov je v rámci stavebného konania ovládané zásadou voľného hodnotenia dôkazov ako procesu, pri ktorom na základe logických úsudkov a zvážení všetkých dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia, a preto skutočnosti, ku ktorým správny orgán dospel na základe voľnej úvahy treba v rozhodnutí dostatočne odôvodniť, aby bolo zrejmé, čo bolo podkladom rozhodnutia a ako sa zhodnotili vykonané dôkazy, aj odôvodnenie, prečo sa niektoré nevykonali, ako aj hodnotenie týchto dôkazov. V tejto svojej povinnosti je správny orgán limitovaný len všeobecnými vymedzeniami zákonných podmienok, ktoré predstavujú hranicu voľnej úvahy. Pre súd je potom v súlade s § 27 ods. 2 a 3 SSP rozhodujúce, či také rozhodnutie vydané na základe zákonom povolenej úvahy nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom, pričom neposudzuje účelnosť, hospodárnosť a vhodnosť rozhodnutia správneho orgánu.

V súvislosti s namietaným nedostatočným odôvodnením rozhodnutia správneho orgánu správny súd poukazuje, že nie je nevyhnutné uviesť, aby sa správny orgán zaoberal každou vznesenou námietkou, avšak musí byť z neho zrejmé, na základe čoho dospel k právnomu záveru vo svojom rozhodnutí.

Na podporu svojej argumentácie správny súd poukazuje na právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyjadrený v uznesení sp. zn. 6Sžo 227/2010 zo dňa 26.10.2011... „ Odôvodnenie rozhodnutia správneho orgánu je jeho obsahovou náležitosťou, ktorá plní viacero funkcií. Jednak má presvedčiť účastníkov o správnosti postupu správneho orgánu a jednak o zákonnosti jeho rozhodnutia. Hodnotenie dôkazov je ovládané zásadou voľného hodnotenia dôkazov ako procesu, pri ktorom na základe logických úsudkov a zvážení všetkých dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia, a preto skutočnosti, ku ktorým správny orgán dospel na základe voľnej úvahy, treba v rozhodnutí dostatočne odôvodniť, aby bolo zrejmé, čo bolo podkladom rozhodnutia, ako sa zhodnotili vykonané dôkazy ako aj hodnotenie týchto dôkazov. V tejto svojej povinnosti je správny orgán limitovaný len všeobecnými vymedzeniami zákonných podmienok, ktoré predstavujú hranicu voľnej úvahy. Pre súd je potom v súlade s ustanovením § 245 ods. 2 O. s. p. rozhodujúce, či také rozhodnutie vydané na základe zákonom povolenej úvahy nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom, pričom neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia... Nie je nevyhnutné, aby sa správny orgán zaoberal každou

vznesenou námietkou, avšak musí byť z neho zrejmé, na základe čoho dospel k právnomu záveru vo svojom rozhodnutí“.

Podľa názoru správneho súdu napadnuté rozhodnutia oboch správnych orgánov zodpovedajú požiadavkám uvedeným v ustanoveniach § 46 a § 47 Správneho poriadku.

Podľa § 135 ods.1 SSP na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy.

Podľa § 134 ods. 1 SSP, správny súd je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak nie je ďalej ustanovené inak. V zmysle tohto ustanovenia správny súd v zásade preskúmava iba žalobné body a nevyhľadáva ani sa nezaobrá inými dôvodmi, ktoré by mohli byť relevantné pre vyhoviecie nároku žalobcu.

Správny súd je toho názoru, že žalovaný v potrebnom rozsahu zistil skutkový stav, ktorý správne právne posúdil a rozhodnutie aj náležite a zrozumiteľne odôvodnil. V súvislosti s riadnym odôvodnením je potrebné uviesť, že vychádzajúc z konštantnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva okrem iného vo veci Garcia Ruiz proti Španielsku, rozsudok zo dňa 21.01.1999, týkajúci sa sťažnosti č. 30544/96, ďalej Ruiz Toria proti Španielsku, rozsudok zo dňa 09.12.1994, týkajúci sa sťažnosti č. 18390/91, Van de Hurk proti Holandsku, rozsudok zo dňa 19.04.1994, týkajúci sa sťažnosti č. 16034/90, judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (sp. zn. I.ÚS 226/03 zo dňa 12.05.2004, III.ÚS 209/04 zo dňa 23.06.2004, sp. zn. III.ÚS 95/06 zo dňa 15.03.2006, sp. zn. III.ÚS 260/06 zo dňa 23.08.2006) nie je nutné, aby na každú žalobnú námietku bola daná súdom podrobná odpoveď a rozsah povinností odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzovaný s pohľadom na okolnosti každého prípadu, súd je povinný dbať na to, aby jeho rozhodnutie bolo presvedčivé, na podporu čoho uvedie dostatočné argumenty. Súd má v odôvodnení svojho rozhodnutia reagovať na zásadné relevantné námietky súvisiace s predmetom súdnej ochrany prednesené žalobcom. Uvedené je s poukazom na zásadu zákonnosti a na princípy dobrej správy potrebné aplikovať aj vo vzťahu k rozhodnutiam správnych orgánov.

Na základe vyššie uvedených skutočností správny súd podľa § 190 SSP zamietol žalobu ako nedôvodnú.

O náhrade trov konania rozhodol správny súd podľa § 167 ods. 1 v spojení s § 168 SSP a § 169 SSP. Žalobca nebol v konaní úspešný a pre priznanie práva na náhradu trov konania žalovanému a ďalšiemu účastníkovi konania správny súd nenašiel spravodlivé, ani výnimočné dôvody, preto náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

Senát správneho súdu rozhodol pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 v spojení s § 147 ods. 2 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, a to v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu oprávnenému subjektu, ktorú je potrebné podať na Krajský súd v Prešove (§ 443 ods. 1 v spojení s § 444 ods. 1 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podaných podľa § 57 SSP uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len sťažnostné body), návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 1, 2 SSP).

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie II. stupňa; ak ide o konanie o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c/ a d/ SSP; ak je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1, 2 SSP).